

Guds Riges Komme til vort danske Folk i Amerika.

Hvor de er henne? og hvad der kan og maa gøres for at finde dem og føre dem til Gud? — det er ikke min Hensigt at besvare disse Spørgsmaal, men kun at udtrykke min Glæde over at se dem gjort til Genskab for Dødsfælle i „Danstæren“. A. J. Dahm siger i sit Skæfte, at „En Lægmands Forslag om at gøre Brug af ældre begavede Lægmand som Missionærer paa Steder, hvor vore Landsmænd ikke har præstelig Betjening, er god. — Det synes jeg ogsaa. Men da jeg engang udtalte mig derom til en af vore Præster, fik jeg det Svar, at dette ikke vilde gaa her, saadan som hjemme i Danmark; Forholdene er for løse her i Amerika, og vi mangler en Mand som Vilh. Beck. Ved til at lede en saadan Lægmands-Virksomhed indenfor Kirkens Rammer, haand i haand med Samfundets Præster. Lad os dog ikke blive os ind, at vi ikke kan drive Mission uden den eller den Mand, og saa lægge Hænderne i Skædet og vente paa, at Herren skal sende os en Mand som Vilh. Beck. Nej, „Kongens Grinde haster“, og det gælder udsædelig Sjæles Frelse, og der er fittelig Mænd blandt Samfundets Præster, som er i Stand til at lede en Lægmands-Virksomhed i det rette Spor, hvad der jo for en stor Del kommer an paa de Mænd, der beftilles til denne Gerning. Det maa jo absolut være Mænd, som ikke vil famle om sig selv, men vife hen til Kirken og Akademikerne, Mænd, som vil lede Bruden til den rette Brudgom, vor Herre Jesus Kristus.

Kære Venner, Præster og Lægmand, lad ikke denne Sag dø hen, men før den frem. Det er Herrens Sag, og han vil selv drage frem i Spidsen, sejrende og til Sejr. Og tære Guds Børn, lad saa ogsaa de Mænd, som skal lede denne Sag frem, mærke, at vi staar som en lydende Stare omkring dem.

En anden Lægmand.

En Moders Bøn.

Der er en Bøn, som jeg daglig beder, naar frem til Gud jeg i Bønner træder, og denne Bøn er min Hjertefag fra nu og indtil min sidste Dag.

Blandt mine mange og store Gøder har Gud forundt mig at være Moder, jeg tatter ham for de tære Smaa, der smilende her omkring mig staa.

Mit Moderherte for disse banker, bestandig døaler kun mine Tanter ved deres Bel, og jeg tænker paa, hvordan det vel skal faamange gaa.

Jeg onster ej, de skal Rigdom finde, og ej den jordiske Gæve vinde, jeg beder kun om, at mine Smaa en lille Plads maa i Himlen faa.

Jeg føler vel, at jeg kun er liden, naar jeg skal kæmpe mig frem i Striden, naar jeg skal leve et Liv, der maa Eksempel være for mine Smaa.

Derfor jeg daglig i Bøn maa søes, thi Kraft og Styrke, der kan behøves; ja, trang er Vejen, og Hjendens Hær med stærke Vaaben saa talrig er.

Og skulde Herren blandt mine finde en slaffels Sjæl, som han ej tan vinde,

der sig forvilder og fra ham gaar, og aldrig, aldrig til Hjemmet naar, i Tro og Haab jeg da Gud paataaler:

tag Barnet fra mig i spæde Alder. Om Sabaets Taare end bryder frem, saa ved jeg dog, det gaar roligt hjem.

Ja, det er Bønnen, som jeg opsender, hver Gang til Andagt jeg folder Hænder,

at vi Forældre med vore Smaa, om Herrens Throne maa samlet staa.

Johanne M. Jensen i „For Av. og Hj.“

Kærlighedens Arne.

E. P.

Derfor Kærlighedens Arne tændes: For at lyse klart, naar Mørket rusger; for at varme mildt, naar Frostens knuger; for at trøste ømt, naar Døkten vendes; for at Livets Strenge kunne klinge sammen sødt i rige Melodier; for at Sjælene, naar Klagen tier lutrende til Gud sig kunne svinge.

Derfor Kærligheden Arne tændes: For at to skal dele Sorg og Gammelen; for at to skal virke trofast sammen, og mod Maalet deres Kræfter spændes; for at de skal dele Byrden lige; for at de skal vokse, mens de ældes; for at de skal løstes, naar de fældes, gennem Kamp og Nøje til Guds Rige.

„Tale uden Mand“ — „Barn af sin Samtid“.

Det var sidste Sommer i en Buit, jeg førte Gang som til at lytte til, hvorledes Edisons Talemaschine kan udføre det Kunststykke at efterligne den menneskelige Stemme. Jeg har endnu de første Indtryk deraf i min Hufommelse.

I Forfæringen vattede en Del Forlovelse og en Slags vemodig Beundring hos mig; men Beundringen tabte sig ganske hurtigt.

„Den aandelige dommer vel alle Ting“, lærer Paulus os. — Det var ogsaa det, jeg gjorde i nævnte Tilfælde. Thi Guds barnet har nok modigt at gøre Brug af al den Dommekraft, som det er i Besiddelse af, naar det færdes derude i Verdenslivets brogede Brimmel.

Maschinen udførte vist sit Arbejde til „Punkt og Prik“ til Hæve for sin Opfinder: den sang, den lo, den raabte, og det dansede inden i den — ja meget mere.

Jeg spurte mig selv: „Men hvad er det dog, du hører?“ Svaret lød: „Det er Tale uden Mand“. Dette slog mig; og dermed sank ogsaa Beundringen for hele Maskineriet, for hele Opfindelsen. Og siden, hver Gang jeg hører det samme Maskineri, saa lyder det til mig: „Det er Tale uden Mand“.

Forleden Søndag skulde jeg holde Søndagsstole i min Nabos Hjem. Jeg vidste, at der var indbudt nogle Amerikanere. Jeg var i Forvejen anmodet om at være lidt særlig forberedt. Jeg følte mig lidt mere angstelig end ellers, da jeg ved saadanne Lejligheder kun benytter mig af mit tære danske Sprog.

Jeg aabner Døren — tænt dig bare! Hvad hører jeg? Jo, der var Maskineriet igen. — „Det er Tale uden Mand“ — og jeg skulde tale paa Engelsk! Hvor det pinte mig! — Min Hustru sagde, at jeg blegnede.

En af de fremmede havde bragt Maskinen med sig, formodentlig i den Tante, at den maatte være et særlig elstændigt Dødsfælle middel ved en Søndagsstole. Na ja — kan gerne være; men jeg siger ellers saa mange Tat.

Men til usigelig Fryd for mit arme Herte standsede Maskineriet dog; og det blev stille — ogsaa i mig — saa andre Toner kunde høres.

Jesus og Paulus fik nu Ordet. Men deres Tale har aldrig lidt af den Ståde, at være uden Mand.

Vor Tid er jo Maskineriets Tid. Mange gode og nyttige Ting, som ellers ikke kunde udføres, drives nu af Maskineri. Med Glæde hilfer vi enhver ny Maskine, som dukker frem for at lette vore Byrder og sætter os i Stand til bedre at gøre os Jorden „underdanig“. Men naar man vil til at møde frem i Mandens Verden med Maskiner, saa siger vi rigtig nok stop. Thi der kan slet ikke bruges Maskiner. Anden tan kun drive Menneskelæse.

Det er vist et Særtegn, der præger vor Tid, at den er uden Mand. Der spørges ikke saa meget efter Manden som efter Maskiner; derfor faar man Maskiner i Stedet for Mand. —

En aandeløs Tid er Grinets Tid. Jo vist, man vil have Grin; derfor laves der Maskiner til at gøre Grin!

Kan du ikke høre det, o vantro Menneskehed! Dit eget Grin gaar nu ved Maskineri. „Men voder, I, som nu le; thi I skulle sørge og græde“. —

Saa vemodigt klinger det gennem min Sjæl: „O, du Menneskelæse i vor ophlyste tyvende Hundrebaar! hvilde Børn opfostrer du til at være Værelse af den kommende Tid? — Er en „Talemaschine“ det bedste, du har at møde frem med, da kan jeg sige dig uden at ville være Profet: den kommende Tid vil blive uden Mand. Da er hver Lyd af din Maskine en Haan til dig — „Tale uden Mand“ — det er alt, du kan producere — det er alt, du onster dig — „Ord uden Kraft — Hoved uden Hjerte!“

Man hører og læser saa ofte de befænte Ord: „Man maa begynde med Børnene“. Dette anvendes naturligtvis i alerbredste Beholdning og har vel sin Oprindelse fra vor store Mester selv. Enhver tro Efterfølger af ham mener selvfølgelig at træde i hans Fodspor, naar han eller hun „begynder med Børnene“. Med andre Ord: denne ædle Tante ligger bagved: „Naar vi bare Barnet lært at ælste Jesus, saa vil den voksne Mand og Kvinde ogsaa ælste ham“.

Men du tan være vis paa, at Djævelen tan ogsaa lære noget. — Saa han, at han i Barnet ogsaa taber den Votsne, saa begynder han ogsaa med Børnene. —

Dette giver sig til Kende i meget af det, der gaar under Navn af „Vegetøj“. Djævelen tender godt Barnets Natur, dets modtagelige Sind og den vaagnende Fantasi. Han ved ogsaa, at særligt gennem Hjer og Hjer befrugtes Tanteformidlingen, hvoraf Jæerne fødes. Er Tanteformidlingen raadden, saa bliver Jæerne det ogsaa, og dermed hele Livet. —

I vor offentlige Skole havde vi i Hjer en Lærerinde, som ellers var begavet og dygtig i sit Fag og gjorde vist alt i en god Mening. Men den „gode Mening“ saar ikke altid til. — Stykkerne, som hun anmodede Børnene at lære til Julen — ingen af dem git ud over det, der skulde slydes i Maben, og dernæst det, der lunde befordre Grinet. Det var nu lundes Ide om vor Frelseres Fødselsdag. — Som Jæen saa Handlingen. Hun vilde glæde Børnene hver med en lille Julgave. Meget pænt! Men her valgte hun igen af samme Stuffe. Hun forærede dem hver et Spil Kort. Det vil sige, det var ikke af den gamle Slags med „Aler-Knæg“ eller „Ruder-Dame“, saadan som vi brugte dem i min Barndom! men meget, meget værre.

Paa nogle af nævnte Kort var der tegnet en Stikkelse af noget — jeg ved ikke hvad — og med et tilsvarende Navn naturligtvis. Bar der et Rige, hvor Djævelene er isæt Rød og Blod, saa vilde jeg tænke, at Jæen var hentet deraf. — Det var naturligtvis Meningen, at saadan noget maatte være den rette Slags Lidsfordriv for Børn, særligt i Julen.

Jlle sandt, Djævelen forstaar og saa at begynde med Børnene. Hvilken Forberedelse havde han ikke her gjort forud for den hellige Historie om Englene, om Hyrderne og om Jesusbarnet. — „Men hvo, som forærer en af disse Smaa, som tro paa mig, ham var det bedre, at der var hængt en Møllesten om hans Hals, og han var kastet i Havets Døbhed“.

Derfor, I tære Jesu Mænd, I, der staar forrest i Gerningen iblandt de Smaa, I skal ikke have Ris af eders „egne“; thi een ærlig Arbejder — lad være at den er meget strøfelig, naar blot den er i Mesterens Haand — er bedre end 10 Kritiker, der altid ser Spøgesler! Men I, der nedbryder „Guds Vært“ og lægger Forargelse for de Smaa, I skal have Ris! „Herren skal slaa Jorden med sin Munds Ris“. — Ef. 11, 4.

„Man er Barn af sin Samtid“, siger Ordproget. Saa maa det vel påske. Desværre påsker det vel alfor ofte. „Eksempel smitter“, fages der jo ogsaa; og det første er vel en Følge af det sidste. Jeg har engang læst en Fortælling om „Krammeren og Aberne“. Det var vist i Nathuerens Tid; thi nævnte Krammer folgte Nathuer. Efter først at have forshnet sig med en

saadan Nathue lagde han sig til Hvile under et stort Træ, men anede ikke, at der i Toppen af Træet befandt sig en Fiol Aber. Om Morgenen fandt han hele sit Lager af Nathuer forsvundet. Til sin store Forfærdelse opdagede han Aberne i Trætoppen, hver med en Nathue paa Hovedet. Hvad skulde den arme Mand dog gøre? Han fandt paa Raad. Hurtig snapper han sin Nathue af Hovedet og kaster den paa Jorden. I næste Øjeblik gjorde Aberne ligesaa, og Krammeren reddede sine Nathuer. Ja — „Eksempel smitter“. Her smittede det med ulykkelig Resultat.

Ovenstaaende Fortælling har bevaret sig i min Hufommelse siden min tidligste Barndom, vel fordi den da gjorde særlig Indtryk paa mig. Foruden det morsomme deri fik jeg vistnok det Indtryk deraf, at det var grimt at være en Abet. I hvert Fald har jeg det nu. —

O, hvor dejligt var det ikke at være Barn af sin Samtid, derfor alt i den var godt. Saa funde man færdes saa trygt og lade sig paavirke af alt og alle. Men saadan forholder det sig slet ikke. Thi det meste af det, der er i Verden, er ondt; og det gode, som findes der, trænger bestandig til Underjælse. „Prøver alt“, siger Paulus. Saa gælder det da for Alvor om at være befæstet i Bibelen, i Sandhedsordet fra Gud. Thi den har aldrig været Barn af sin Samtid. Den har gaaet sin Gang igennem Verden trods „Jld og Sværd“ trods „Haan og Had“, men bestandig ubaavirket af sin Samtid og vil det indtil Dagens Ende. Og denne Bibel er i Stand til paa sine Børn at sætte et Præg, som Samtidens Ludvaand ikke formaar at afvaadse. Den giver os Ret og Gvne til at „prøve alt“ og at „domme alle Ting“, ogsaa det, der i Dag præger vor Tid, og til at forkaste alt det onde, og beholde det gode. Og god er kun det, der har sin Oprindelse i Gud, som gav det. — Kun grumme lidt Sandhed vil da findes i anførte Ordsprog for Guds barnets Vedkommende. Betragt vor store Mester og Frelser, Jesus Kristus. Se ham, „Løven af Juda“, paa sin Kongegang midt i den ærligste Tid. Se ham da paa Korset. Hans Samtid fornaade ikke at give hans Liv et eneste Anstrøg. Du siger: „Ja, men han var Guds Søn.“ Men betragt saa hans Dilepse med Undtagelse af en. Se hvor Samtidens Præg udflettedes i dem ved Omgang med Frelseren. Se, hvor de mer og mer prægedes af deres store Mester, saa de endog kunde dø for hans Sag. Vi lader en af dem, nemlig Paulus, tale for sig selv: „Thi jeg er rede ikke alene at bindes men og at dø i Jerusalem for den Herres Jesu Navns Skyld. (Ap. Ger. 21, 13). Derfor, min Broder, min Søster, pas paa, at Verdenslivet ikke lægger sig paa dit kongelige Præg, men at det tan kinne klart og ses tydeligt, hvis Præg du bærer. Saa vil Samtidens matte Lerpræg tales mer og mer. Lad vor Tid være aandeløs. Vor Bibel siger: „Hilber faldte af Manden.“ Lad vor Samtid lade haant om det hellige. Vor Bibel siger: „Bedrøver ikke Guds hellige And, med hvilken I er befeglede til Forløsningens Dag.“ Lad vor Samtid mætte sig med fit Neds Lyft. Vor Bibel siger: „De, som ere lødelige kunne ikke tættes Gud.“ Lad vor Samtid forsjage at ubidste alle Stel. Vor Bibel siger: „Stikker Eder ikke lige med denne Verden.“ Lad vor Samtid vise os Kulde og Ligealdighed. Vor Bibel siger: „Værel brandende i Manden, tjener Herren.“ — Saa staar vi, „faste og ubevægelige“ og i „Troens fulde Forvisning“ — luffet for vor Samtids Ufælsbed, mens paavirket af ham, „der er og der var og der kommer“.

E. S. Darum.

Moget er i Veien.

Dine Følelser angiver det, dit Udfende vifer det. Maltigvis du ikke ved, hvad det er, eller hvad du bør gjøre, men du vil ingen Feil gjøre, om du forfølger

Dr. Peter's Kuriko,

det gamle, velprøvede Urtemiddel. Den indeholder intet, som ikke vil gjøre dig godt. Den renser Blodet, styrker hele Systemet. Den har ikke tabt sin Kraft ved at ligge paa Apothekernes Hylder. Forhandles kun af Specielle Agenter.

DR. PETER FAHRNEY & SONS CO.,
112-114 So. Hoyne Ave. CHICAGO, ILL.

Ny Testamenter

Det danske Bibelselskabs Udgave.

Det billigste, hæftet paa Baand..... 20c
Mellemslet i Lommeformat, sort, bøjeligt Shirtingsbind, rødt Snit, 35c
Mellemslet i Lommeformat, sort, bøjeligt Shirtingsbind, Guld snit, 50c
Mellemslet i Lommeformat, sort, bøjeligt Shirtingsbind, med Omslag og Federal, bedre indb., runde Hjørner, 60c
Mellemslet i Lommeformat, elegant, bøjeligt Læderbind, rødt under Guldsnit, runde Hjørner, Smudsomslag og Federal..... \$1.00
Storslet Udgave i stift Shirtingsbind..... 60c
Meget storslet Udgave for ældre Folk..... \$1.00

Alle vore Ny Testamenter er importeret fra Danmark. De bedste Bind er specielt indbundne for os og er meget smagfulde, særligt det i Læderbind til en Dollar. De vil være passende som Gave ved visse Lejligheder.

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
BLAIR, NEBR.

South Dakota The Land of Plenty

Rich soil, a mild climate, and abundance of water have made South Dakota one of the best agricultural states in the Union.

The soil of Lyman County is unusually rich. It is a black loam with a yellow clay subsoil. The extension through Lyman County recently built by the

Chicago, Milwaukee & St. Paul Railway

has opened up a part of that state hitherto sparsely settled. Land is now selling at the rate of from \$8 to \$15 an acre, and it is altogether probable that valuations will increase 100 to 200 pct. within a year.

South Dakota offers great opportunities for the small investor. — A book on South Dakota for two cents postage.

For Free Books and Folders about South Dakota kindly Fill Out This Coupon and mail to-day to

F. A. NASH, G. W. A., 1524 Farnam Street, OMAHA, NEB.

Name _____
Street Address _____
City _____ State _____
Probable Destination _____

„Mod Strømmen“ og „Svar“.

At nylig afdøde Biskop I. C. HEUCH.

DENNE fortrinlige Bog, der med enestaaende Grundighed, Klarhed og Alvor behandler vor Tids mest brændende kirkelige Spørgsmaal, Nyrationalismen, ud fra et ægte luthersk Standpunkt, bør absolut læses af enhver troende Mand og Kvinde.

Forfatteren skriver selv i sit Forord: „Jeg har skevet for MENIGHEDEN, ikke for Theologerne eller rettere for Theologerne kun, forsaavidt ogsaa de hører med til Menigheden“. „Mod Strømmen“ er delt i følgende Afsnit: Religion og Kristendom; Moral og Liv i Gud; Den nye Forkyndelse; Korsets Ord; Jesus af Nazaret; Troen og Bibelkritikken; Spredt Fægtning.

Den foreliggende nye Udgave er trykt paa solidt Papir med smukke og tydelige, danske Typer, 246 og 183 Sider. Sælges i eet smagfuldt Bind til en Pris af \$1.50.

„Svar“ sælges særskilt, godt indbundet, til 50c.

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
BLAIR, NEBR.

Fortællinger og Sagaer.

AF H. E. LETH.

Dette udmærkede Værk i tre Samlinger anbefales varmt. Første Samling, 328 Sider, koster 40c., anden Samling, 344 Sider, 50c., tredje Samling, 288 Sider, 50c., og hele Værket \$1.40. Indbunden i Papbind med solid Ryg. Køb den, før den er udsolgt.

Danish Luth. Publ. House,
Blair, Nebr.